

796

C 44

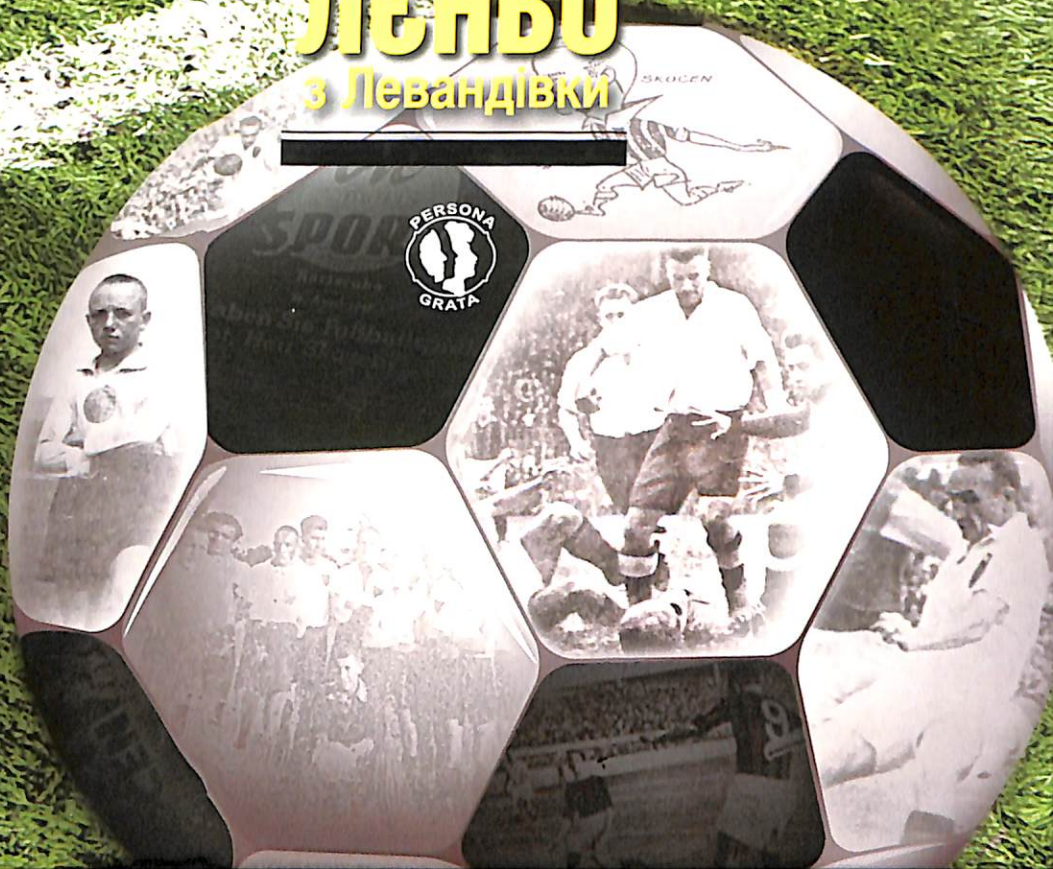
З ФУТБОЛОМ У СВІТ

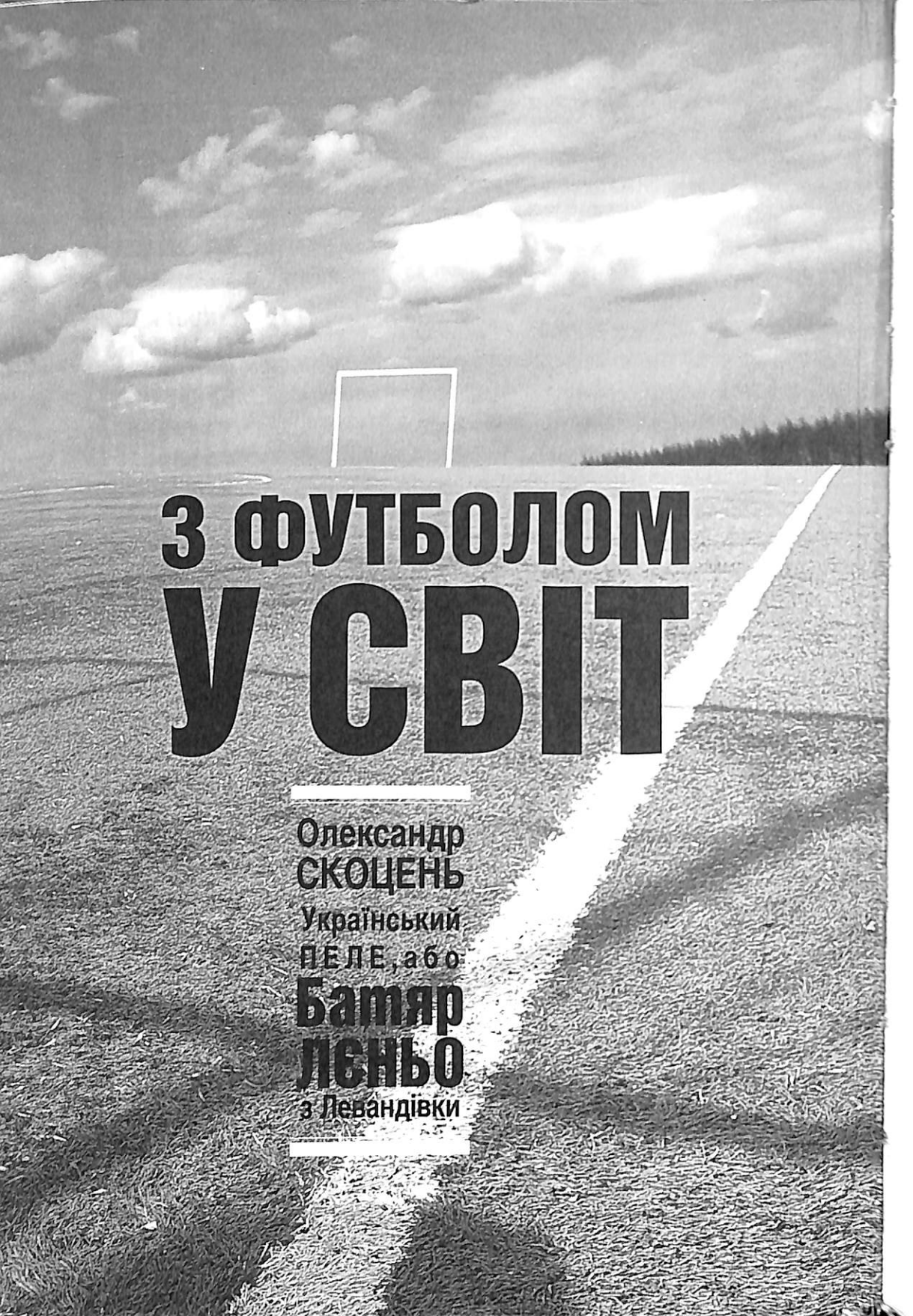
Олександр
СКОЦЕНЬ

Український
ПЕЛЕ, або

**Батяр
ЛЕНЬО**

з Левандівки

З ФУТБОЛОМ У СВІТ

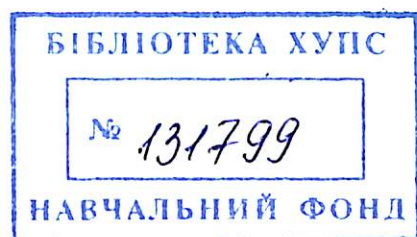
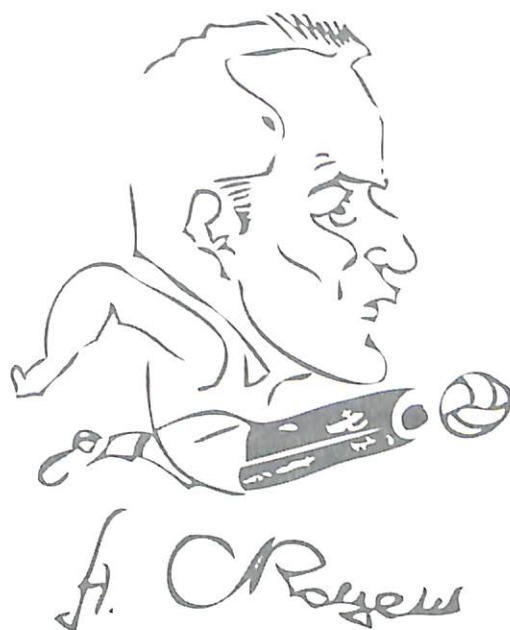
Олександр
СКОЦЕНЬ

Український
ПЕЛЕ, або

**Батяр
ЛЕНЬО**

з Левандівки

796
С44

Видавництво
«Ярославів Вал»,
Київ, 2012

Ярославів
ВАЛ
ВИДАВНИЦТВО

Видавнича рада:

Віктор Баранов, голова НСПУ, головний редактор журналу «Київ»;
Михайло Ватуляк, голова Асоціації видавців і книгорозповсюджувачів Львівщини;
Сергій Гальченко, письменник, літературознавець;
Сергій Грабар, письменник;
Григорій Гусейнов, головний редактор журналу «Кур'єр Кривбасу»,
лауреат Шевченківської премії;
Дмитро Іванов, головний редактор газети «Гарт» (Чернігів),
лауреат Шевченківської премії;
Володимир Загорій, президент Ліги українських меценатів;
Світлана Короненко, заступник директора каналу «Культура»
Національної радіокомпанії України;
Іван Корсак, головний редактор газети та радіо «Сім'я і дім» (Луцьк);
Василь Простопчук, головний редактор газети «Віче-інформ» (Луцьк);
Михайло Слабошпицький, директор видавництва;
Павло Щириця, головний редактор видавництва.

Текст друкується в авторській редакції, зі скороченнями та деякими змінами

Скоцень, Олександр.

З футболем у світ : спомини / Олександр Скоцень ;

С44 передм., М. Слабошпицького. – К.: Ярославів Вал, 2012. – 504 с.: іл. –
(Серія «Personagrata»).

ISBN 978-617-605-006-3

Він – це прекрасна футбольна легенда з 1930-х і 1940-х рр. ХХ століття. Його визнавали найкращим гравцем французьких чемпіонатів, а французькі ЗМІ захоплено писали про унікальне спортивне мистецтво, поймаючи його грандом європейського футболу – він перший український футбольний кондотьєр, чий талант було оцінено поза Україною.

Про свою химерну долю і про футбол у ній написав цю цікаву книжку політичний емігрант Олександр Скоцень.

ББК 75.578

© Олександр Скоцень, текст, 1985, 2012

© Михайло Слабошпицький, передмова, 2012

© Сергій Тарасенко, дизайн обкладинки, верстка, 2012

© Видавництво «Ярославів Вал», 2012

ISBN 978-617-605-006-3

З а кожним разом, коли в мої руки попадала чергова публікація локальних видань про спорт чи новий мемуарний твір, в моїй свідомості відживав давно запланований намір зібрати все пережите, що мало стосунок до українського футболу, в якому я був безпосереднім активним учасником або дуже близьким зацікавленим спостерігачем. До цього часу ми таки не дочекалися появи джерельної історії таких заслужених спортових і фізкультурно-виховних організацій в Західній Україні, як «Січ», «Сокіл Батько», «Луг», Пласт і Український Спортовий Союз. А всі вони у свій час відіграли величезну роль в історичному бутті нашого народу.

І коли мені довелося шукати за джерельним матеріалом, за певними документами, що стосувалися осіб, ситуацій чи подій, які перехрещувалися з матеріалом моїх споминів, то в більшості випадків треба було, крім власних, неповних записок, деяких збережених пресових вирізок та знімків, послуговуватися власною пам'яттю або пам'яттю тих ще живих свідків пережитого періоду, які схотіли своїми свідченнями мені в цьому допомогти.

Я мав величезний запас пережитого в орбіті українського футболу, однак без допомоги і свідчень моїх приятелів, друзів і знайомих, колишніх активних спортсменів або спортових діячів я пропустив би або надто суб'єктивно висвітлив не один епізод моїх споминів. Тому почуваюся надзвичайно щасливим, що можу саме тут висловити їм свою безмежну вдячність. Дякую Р. Дубляниці, Е. Загачевському, інж. В. Кізімі, ред. О. Лисякові, С. Новаківському, мгр. Ю. Карманіну, ред. І. Еліяшевському, Омелянові, Тарасові і Миколі Суховерським, а особливо моїм братам Володимирові і Осипові. Зокрема невимовно вдячний і схиляю голову перед тими, що відійшли у вічність: А. Когутом, С. Конашевичем, В. Кобзаром, Є. Чучманом.

Передаю в руки української читацької громади книжку моїх споминів «З футболем у світ» і надіюся, що вона стане стимулом для інших українських спортових діячів у різних ділянках українського фізкультурного життя, що мої спомини збагатять українську мемуарну спортову літературу.

Олександр Скоцень.

Велика, важка сльоза скотилася по обличчю, сльоза радості гаряча сльоза... в заміну тієї гіркої із 1954 року в лікарні св. Михаїла в Торонто. Це ті іскорки, краплиночки громадського визнання, пошанування, яких у вечірніх сутінках життя я удостоївся.

Якщо говорити мовою символіки, це ті квіти-бруньки, паростки, зав'язі, що мали розвиватися, голосно протестувати проти жорстокості й насилля в українському спорті, стверджуючи живий дух, непереможність правди!

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	6
ЛЬВІВСЬКІ ОБРІЇ	16
СТ «УКРАЇНА». 1911—1939	54
СОВЕТСЬКІ ЧАСИ	120
НІМЕЦЬКА ОКУПАЦІЯ	192
СЛОВАЧЧИНА	216
АВСТРІЯ	227
ПЕРЕЇЗД ДО НІМЕЧЧИНИ	245
БЕЛЬГІЯ	280
ФРАНЦІЯ	290
КАНАДА	360